

30 Ιανουαρίου.

† Τῶν τριῶν ιεραρχῶν

† Βασιλείου τοῦ μεγάλου,

† Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ

† Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

† Ἰππολύτου ιερομάρτυρος·

† Ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὑρέσεως
τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου (1823)·

† Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἔκφώνησις

Όπι πρέπει σοι πᾶσα δέξα...

Ὕχος α'.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.**

Σπίχ, α! Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

Σπίχ, β! Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

Σπίχ, γ! Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος α'

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας
τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν
οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων
πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους
ποταμοὺς τῆς σοφίας, τούς τὴν
κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι
καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν

μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον
Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ,
τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι·
πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρα-
σταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσω-
μεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ
ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Δόξα... Ὕχος δ'

Ώς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι,
καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ
Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε,
εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν...

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἄγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διάσοι Θεοτόκε τοὺς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μυρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

Όπι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς
Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον
ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν,
Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς
αἵρεσεις, πάντων τῶν κακοδόξων,
σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν
βλασφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς
Ιεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ρῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα

Ὕχος δ'

Καπεπλάγη Ἰωσῆφ

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι Σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὅμοι, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς. Μὴ μὲ παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἀβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἔχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἴσχύεις, δσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὕσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

Ὕχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ τῆς γῆς, με-

γαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὅντες πρόξενοι.

Δόξα... δόμοιν

Ἐορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβούμενων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἀντίφωνον Α'!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (**Δίς**)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (**Δίς**)

Δόξα.

Ἄγιώ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν. **Προκείμενον Ὅχος δ'**

Οἱ Ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται, δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Σπίχ. **Τ**ὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

**Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ὕχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Cοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Iδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Iδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Pραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Aκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Aπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Kαρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Mὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ

προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Aπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Dιδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Pῦσαι με ἐξ αἵματων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιούνην σου.

Kύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Oτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν ὀλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Tυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον' καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Aγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Tότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιούνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Tότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Dόξα Πατρὶ... **Ὕπαγε β'**

Tαῖς τῶν Διδασκάλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Kαὶ νῦν...

Tαῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Sπίχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

Ίδιόμελον, Ἡχος πλ. β'

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὁσιοι Πατέρες, καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοιούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δμ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῖς...

*Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
Ωδὴ α'*

Ἡχος β'. Ο Είρμος

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Σπίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὔσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνήν, ὁμολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σὺ με διάσωσον.

Σπίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ολην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἀβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Σπίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἵμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ

πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Σπίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Cὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, θεοχαρίτωτε.

Ο Κανὼν τῶν Αγίων,

Ἡχος β'.

Δεῦτε λαοί

Σπίχ. **Ἀ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Tὶς ἀμοιβὴ; τὶς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ’ ἡμῶν εὐεργέταις; δι’ ᾧν πρὸς τὸ εὖ εἴναι, χειραγωγούμεθα.

Σπίχ. **Ἀ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Pητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινείσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμήκοτας, ἀντιτιμάτωσαν.

Σπίχ. **Ἀ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Iδιον μέν, οὐδὲν ἡγέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ οὐρανόφρονες, φύλακες δὲ ὡφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Σπίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτόκον*

Cὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες διξάζομεν, χεῖλος ἐν γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἐπερος Κανῶν τῶν Ἀγίων

Ωδὴ α'.

Ὕχος πλ. δ'..

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπέρ ἡμῶν.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργείτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἣς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπέρ ἡμῶν.

“**Ω**σπερ κρατήρος ύπερερούη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ύπερχυθεὶς διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ύποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Δόξα...

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἐπρεπε, καὶ τὰ ἐγκάμια· Ἀγγεικὸς ὅμνος, τοῖς θείοις ἀρμόδιος· θεοὶ γάρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Καὶ νῦν...

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ, οἵς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Κανῶν α', Ωδὴ γ',
τῆς Θεοτόκου

Ὕχος β'.

Ο Ειρμὸς

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἀγνὴ Θεὸν δν ἔτεκες, παράσχου εὐήλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουος, Παρθένε, δεινῶς ἐκταραττομένης, ἢν εἰρήνευσον Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ολην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρούμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Сοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἱκέτευε.

Κανῶν β', Ωδὴ γ', τῶν Ἀγίων
Ὕχος β'.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπέρ ἡμῶν.

Η σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ κήρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλοις, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ίδοù τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει· ίδοù τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἡδύνει· ίδοù τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος, οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκὸν**

Ο πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἴδεν ὡς βιούλεται· δθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα· τὶς οὐ θαυμάσεται;

Κανὼν γ', Ὡδὴ γ', Ἐπερος τῶν Ἅγίων
Ἡχος πλ. δ'. Ο σπερεώσας

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου,

λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Δόξα...

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσαν, αὐτῇ καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ὁρτοράς.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκὸν**

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Ἅγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια.

Κάθισμα

Ἡχος πλ. δ': Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, δόμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἅγιαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... δύοιν

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς, Ἀπόστολοι ὄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἀ τὸ πρὸν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἄλιεῖς, ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι’ ὑμῶν Πανσεβάσμιοι· ὅθεν πάντες βιωμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοποίουν

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῷ Γίῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κοντάκιον**Ὕχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς**

Τοὺς ιεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπταυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν δλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἅγιους σου.

'Ο

Οἶκος

Τὶς ἵκανὸς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ’ ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἡξίωσας, ὡς πιστούς σου θεράποντας, ὁ μόνος δοξάζων τούς Ἅγιους σου.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν Ἅγιοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Σπίχοι

Όμοιοι δίκαιοιν τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,

Φῶς τρισσολαμπὲς πηγάσαντες ἐν βίῳ.

Κοινὸν τὸν ὅμνον προσφέρειν πάντας θέμις,

Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.

Ἐαρ χελιδῶν οὐ καθίστησι μία·

Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.

Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριάς λάμπει κτίσιν,

Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὁρωμένην.

Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,

Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης

ἀφρόνως·

Καλλος γάρ αὐτῶν θαυμάσαντες
καὶ τάχος,

“Ωσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ
όρθως σέβας.

Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φω-
στήρων πάλιν,

Ἡμεῖς ἀνηγέχθημεν εἰς Θεοῦ
σέβας,

Κάλλει βίου γάρ, τῇ τε πειθοῖ
τῶν λόγων,

Πείθουσι πάντας τὸν μόνον
Κτίστην σέβειν.

Κτίσιν συνιστᾶ τὴν δὲ τὴν ὄρω-
μένην,

Τὸ Πῦρ, Ἄήρ, Ὅδωρ τε, καὶ Γῆς
ἡ φύσις.

Οἱ δ’ αὖ συνιστῶντές τε κόσμον
τὸν μέγαν,

Τὴν πρὸς Θεόν τε Πίστιν, ὡς
ἄλλην κτίσιν

Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος
τύπον.

Μέλει γάρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν
γηῖνων,

Καὶ γηῖνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν
λόγοις.

Ο Γρηγόριος γάρ πῦρ πνέει νοῦς
τὸν λόγον,

Πρὸς ὄψιν αὖ πείθοντα πάντα
ἐκτρέχειν.

Τοῖς λιποθυμήσασι δ’ ἐκ παθῶν
πάλιν,

Ἀναπνοὴ τις οἱ Βασιλείου λόγοι.

Μιμούμενος δὲ τὴν ροήν τῶν
ὑδάτων,

Ο καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς
μόνος,

Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀνα-
ψύχει.

Οὕτω πρὸς ὄψιν τὴν βροτῶν
πᾶσαν φύσιν,

Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς
τούτων λόγοις.

Λάμψειν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσο-
τρισήλιος αἴγλη.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πάντων
τῶν ἀγίων, τὰς τῶν αἵρεσεων ἐπα-
ναστάσεις κατάβαλε καὶ ἡμᾶς ἐν
δύμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει
διαφύλαξον καὶ τῆς οὐρανίου σου
βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι εὐλογητὸς
εῖ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ
Ιερομάρτυρος Ἰππολύτου Πάπα
Ῥώμης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς
καὶ τῶν λοιπῶν.

Σπίχοι

Τόλμη θάλασσαν Ἰππόλυτος
εἰσδύνει,

Οἶα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ
πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει
Κενσουρίνος,

Ὕν οἶα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις
ἀκόνη.

Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου
λαμπάσι,

Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς
ἀσπλαγχνίας.

Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ
τοῦ πόλου,

Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λε-
λουμένη.

Ἴππόλυτον πόντου τριακοστῇ
ἐκτανε ρεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Σπίχοι

Ο Θεόφιλος τὴν φίλην τμῆται κάραν,

Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρ-βάρων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις δ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

΄Ωδὴ α'.

΅Ηχος γ'.

Xέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὅδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέ-στως μέλποντι. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

΄Ωδὴ γ'.

Tὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πε- ποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἦν ἐκτήσω,... **δ α' χορός...** **T**ῷ τιμίῳ σου αἴματι.

΄Ωδὴ δ'.

Eκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προ- ελθών, τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλιφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

΄Ωδὴ ε'.

Wς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡς τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνε- σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

΄Ωδὴ ζ'.

Eβόησέ σοι, ἵδων ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, δὲ λα- οῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

΄Ωδὴ ζ'.

Cὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρ- θένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὕμνοῦμεν, εὔσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς δὲ Θεός, δὲ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

΄Ωδὴ η'.

Aἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προ- σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Aστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θε- οσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Tὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(**΅Ηχος β'**)

Sπίχ. **M**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Tὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερούβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό- κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Sπίχ. **O**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα- πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἴδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φιβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Κανών α', Ὡδὴ θ', τῆς Θεοτόκου
Ὕχος β'. Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καὶ νουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἵ πιστοὶ ὅμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί, σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως

ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε Ἅγνη, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀϋλοῖς ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ πυρὸς αἰωνίου, δύσθηναι καταξίωσον Ἅγνη, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, πατήρ ὅνπερ ἐγέννησεν Γίόν, τέλειος γέγονεν ὄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἐδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Κανών β', Ὡδὴ θ', τῶν Ἅγιων
Ὕχος β'. Ἀνάρχου Γεννήτορος

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν Ιεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ίδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποίμνιον, ὑπὲρ οὖς τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἐν συνελθόντες ὅμοι τε, τοὺς τρεῖς ὕμᾶς

συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει
αἶνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἔνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχή μου τοὺς τρισ-
σολαμπτῆρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλη-
σίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἡ χάρις
ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πο-
λεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἐν
οὐρανοχάλκευτον ἔιφος, τρισὶν
ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προ-
μαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς
θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κε-
κοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλη-
σίαν.

Υμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρα-
νοῖς ἦν Ἐνδοξοί, καὶ τὴν σάρκα
φορούντων, ἔτι τὴν ἄσπιλον· οὓς
εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ¹
γῆς ἡμᾶς στεφομένους, τὰ ἄνω
πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγ-
ματεύεσθαι.

Θεοτοκόν

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιω-
τέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω
στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν
μεγαλείων Δέσποινα, καταπνῆγον
τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος, καὶ μοι
παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν
ἐκ τῆς εὑπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν
σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Κανών γ', Ωδὴ θ',

Ἐπερος τῶν Ἅγίων

Ἡχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπ' τούτῳ

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς
Παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετή,
καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρω-
σεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην

ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἔαυτῆς
ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυ-
σταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν,
ἔκείνης θεωρίαν, οἱ εὔσεβοῦντες
όδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ
Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς
μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς
τρισὶ· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἔκαστος
φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς
ὅμοτίμους ὑπερονικῶν· ἔξοικειοῦται
μᾶλλον δέ, τὴν ἀλλήλων νίκην πε-
ριχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ
φθόνῳ παρρησίας, λυμαίνομένῳ
τὴν ὅμονοιαν.

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυ-
ποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότη-
τος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὔσέβεια τοὺς αὐτῆς,
πρωτοτόκους υἱοὺς ἀναδείξασα,
τέκνα γεννᾶ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι'
αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ
ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ
σώζειν ἔξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν
εἰρήνην, ἦν ἀπ' αὐτῶν ἐκλη-
ρονόμησε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιω-
τέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν
σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης
ἐκήρυξε, τὸν σὸν Γίόν, ἐξ ἀπο-
καλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρ-
κὸς καὶ αἷματος, τοῦτο μυηθεῖσα
Μῆτερ Θεοῦ· διὸ σε καὶ Παρθένον,
διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον
ἔμεγάλυνε.

Καταβασία, Ἡχος γ'

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει
φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι,
τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν
ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῦγον,
ἄγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον,
Πατρὸς ἀνάρχου Γίόν, πρωτοτο-
κούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, με-
γαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις...

Ἐξαποστειλάριον

Ἡχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγ-
γιβόλους ἀστραπάς, Βασίλειον νῦν
τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον,
Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφη-
μήσωμεν πάντες.

Ἐξαποστειλάριον

Ἡχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Η ἐνιαία θεότης, Πατὴρ Γίὸς καὶ
τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείοι πρε-
σβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου,
καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρι-
σθείην σῆς δόξης.

Θεοτοκίον

Ἡχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ
δωδεκάτειχε πόλις, ἥλιοστάλακτε
θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως,
ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλου-
χεῖς τὸν Δεσπότην;;

Εἰς τοὺς Αἴνους,

ιστῶμεν Σπίχους δ'

καὶ ψάλλομεν

Σπίχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος β'.

Ποίοις εὔφημιῶν στέμμασι...

ΑΙΝΟΙ . Ἡχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγε-
λοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ποίοις εὔφημιῶν στέμμασι, στε-
φανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους;
Τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ
συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς
τῶν θεοφόρων πρωτοστάτας,
Τριάδος, τοὺς ἴσαρίθμους καὶ
θεράποντας, φωστῆρας, τῆς
οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς
Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς
στεφάνοις δόξης, ως νικήσαντας
στεφανοῖ, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλ-
πιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Ποίοις ὕμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀνα-
δήσωμεν τοὺς θεοφόρους; τοὺς
οὐρανομύστας καὶ κήρυκας, τῆς
ὁρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τοὺς
ἀκραιφνεστάτους θεολόγους, τὸν
μέγαν ἱεροφάντορα Βασίλειον, τὸν
θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον·

καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως δὲ Κύριος, δὲ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ὁρήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ιεράρχας; τοὺς ἴσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας, σωτῆρας, καὶ ὁδηγούς λόγῳ καὶ πράγματι. Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους βριτοὺς οὐρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός, τῆς δόξης δὲ Κύριος, δὲ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, τοὺς στεροροὺς τῆς πίστεως προιμάχους, τοὺς στύλους τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα· ἀπάντων, ἀμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἥδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ...

Ὕχος β'. **Σήμερον δὲ Χριστὸς...**

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηῶν. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν

ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν. Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν... **Ὕχος β'**
Θεοτοκὸν. **Σήμερον δὲ Χριστὸς...**

Σήμερον δὲ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμου γίνεται, ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν Νόμον, τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερο, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Μεγάλη Δοξολογία. **Ὕχος β'**

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γἰὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε δὲ Θεός, δὲ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δὲ Γίδος τοῦ Πατρός, δὲ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, δὲ αἵρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δὲ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εῖ μόνος Ἀγιος, σὺ εῖ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εῖ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ

Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἄγιος δ'

Ώς τῶν Ἀποστόλων δμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

Ἄγιος β!

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνπίφωνον Β'. Ἡχος β'!

Σπίχ. **Ἄ**ινει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ϕάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ϕάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Κῶσον ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ϕάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ.. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενέαν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Γίě Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ϕάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνπίφωνον Γ'
Ἡχος α'.

Σπίχ. α' **Ο**ἱ Ιερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται, δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡχος Α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τούς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὅμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

χος β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίě Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός,, (ὁ β' χορὸς) ϕάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡχος Α'. **Τοῦ λίθου σφραγισθέντος**

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τούς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τούς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον

Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὅμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

*Ἐπερον Ἀπολυτίκιον
Ὕχος δ'*

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ
Κοντάκιον Ὅχος α'*

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἐπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Προκείμενον. Ὅχος πλ. δ'

Καυχήσονται Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν

ἔξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. **Ο**ἱ ούρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 13:7-16

Ἄδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἥγουμένων ὅμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὅμιν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες ὃν γὰρ εἰσφέρεται ζῷων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἐξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἷματος τὸν λαόν, ἐξω τῆς πύλης ἐπαθεν. Τοίνυν ἔξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἐξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὅδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὔποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὑαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα. γ' Ὅχος δ'.

Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἡκούσαμεν.

Σπίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ
ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἔξαρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
Δίκαιος, Ἀλληλούϊα.

ἥχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κύριε, δπως ὑμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, δτι ἡξίωσας ἡμᾶς
τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστη-
ρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἥχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (*τρίς*)

Ἀπόλυτος

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

‘Ιεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.